

Köbenhavn, Aug. 1899.

Fredriksberg allé. 24

Kære Grieg! - Da jeg igen var
dårlig nogle dage af mit gamle me-
veende og mistl. holdte mig inde, fandt
jeg på for at fordrive tiden at gennem-
gå nogle gamle manuskripter og digte,
som jeg fandt på bunden af min
Kuffert.

Der var imellem digtene nogle, som
overraskede mig selv ved deres norske
farve. Jeg har jo altid stræbt efter
en sådan ender rigtigt ad no^o den. eller
organiskhed har været, at der i min
digt skulde findes noget af dens norske
i stemning og Klang, som findes i alle
dine melodier og som går ad folk straks
de hører dem, siger "Det er Grieg!"

Når j' idag sender dig disse digte, smi-
ger j' ~~at~~ mig ikke med, at du vil sætte
musik til nogen af dem, men j' tror,
at det kan interessere dig at læse dem.
Jeg skrev dem under mit sidste ophold
i Bergen efter at have studeret nogle
gamle folkevise og stov.

Det lille digt: "Sig, Kommer, Jegis,
I gyldne dage" tilhører en anden genre.
Det er skrevet med det musikalske for-
øie, og prætenderes ikke nogen særlig
norskhed.

Det var rigtigt læst, synes j', at j'
ikke traf dig i Rom sidste vinter. Ved
min tilbagekomst fra Napoli og omgør
belste j' staks på dig (du havde dog
ikke været hos mig, fortalte mig min
veninde) men traf dig desværre ikke heri-
er. Jeg havde ingen visthed på mig, men
bad postens bærer. Og da j' anden

gang var i Via de Vite, kom jeg ogsaa
nemmet for seel. Der var netop
reis til Jerusalem.

Jeg havde det maa siges i Rom (hvor
jeg faa vin ad drikke, befunder jeg mig altsaa
bedre) men paa tilbageveien blev jeg egen
dailig under mit ophold i Clincheur.
Overgangen fra heden i Verona til det
sare, paa veien i Munchen, var for
stark for mig. Altsaa bekom jeg heller
ikke vel.

En aften var jeg til Abbe'ens Paul Reyre
Hans var misfornøiet med Ojormens
Lous indiscretioner i avisene. Hans segede,
ad for det første hende Loubach ikke sagt
hiss ord om rigskansleren til Ojormen, men
selv om han havde sagt dem, var det
en puist, forholig samstat, sans en
mand af ore beide respekten. Liden
viste han mig i sit album om Begruing af
Ojormen, sans han selv havde taget, da

Djornar en dag var hans gæst, og saar var
meget vellykket.

Jeg er glad ved igen at være i Kibenhavn.
Her er jeg som hjemme og har flere venner.
For tiden læser jeg Komækkis på en tysk
bog, som skal edkomme hos Fyldendal
til jul. Den består mest af bergenske
småfortællinger.

Her fra Ruten var jeg en dag til mid-
dag på Lunde vakke landskab, "Nella
vista". Heri Aalte med så meget en-
stausiarne. en dig og fri elvæ. Her
rigtig familie lover vel. Fri Farnande
→ den Farnande på besøg. En Fri Her
rigtig har sal mistet til nogle af mine
dige, det glæder mig, da den skal ha
meget brukt.

Tilslut mange venlige hilsener til
dig og fri elvæ på din
Johannes

Sig, Kommer Tigen —

Sig, Kommer Tigen, I gyldne dage,
da hele livet var en jubelklang,
da som et barn jeg dansede, ~~lo~~ og sang
og kendte ei til sorg og suk og klage?
Sig, Kommer Tigen, I gyldne dage?

Der er en vårdag, som jeg ei kan glemme.
De første blåveis smykkte skogens vei.
En stemme hvirvled om: "Jeg elsker dig."
og alt blev nyt ved Klang af denne stemme ...

- Der er en vårdag, som jeg ei kan glemme.

I drømme tid påny jeg lykken finder:
Tug æng og freidiger — og det er vår,
og blåveis af en elsket hånd jeg får ...
Så vågner jeg — og bittert tårer rinder ...

- I drømme tid påny jeg lykken finder.